

10-11-15

H KATHIMERINH_Page_10.jpg

Η τρομοκρατία των μαχαιριών

Κύριε διευθυντά

Η «τρομοκρατία των μαχαιριών» θέτει σε κίνδυνο τη ζωή κάθε Ισραηλινού πολίτη – στον δρόμο, στη στάση του λεωφορείου και του τραμ, στα καφέ και στα εμπορικά κέντρα. Ο απολογισμός, θλιβερός! Δεκάδες Ισραηλινοί έχουν χάσει τη ζωή τους τους δύο τελευταίους μήνες από επιθέσεις Παλαιστινίων ισλαμιστών. Άλλοι πυροβολήθηκαν, άλλοι μαχαιρώθηκαν, άλλοι καταπλακώθηκαν από τις ρόδες δολοφονικών αυτοκινήτων.

Δεκάδες Παλαιστίνιοι νεκροί, εκ των οποίων πολλοί επιδίωξαν, ή και κατάφεραν, να μαχαιρώσουν Ισραηλινούς.

Στις 30 Σεπτεμβρίου, ο Μαχμούντ Αμπάς από το βήμα του ΟΗΕ κατηγορεί το Ισραήλ ότι ασκεί σκληρή βία για να επιβάλει τα σχέδιά του για την κατάκτηση των ισλαμικών και χριστιανικών ιερών τόπων στην Ιερουσαλήμ. Σε αυτό το κρίσιμο χρονικά σημείο, λοιπόν, παρατηρούμε τη στροφή που κάνει ο Παλαιστίνιος πρόεδρος, φορτίζοντας τη σύγκρουση με μια εξαιρετικά επικίνδυνη παράμετρο: το θρησκευτικό συναισθήμα. Απευθύνεται δηλαδή στον λαό του, προτάσσοντας μια δήθεν ισραηλινή απειλή για την πλατεία των Τεμένων, και φαίνεται να προσεταιρίζεται τις μεθόδους της Χαμάς και του «Ισλαμικού Κράτους», υιοθετώντας την κουλτούρα του θρησκευτικού μίσους. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι για πρώτη φορά, μέλος του «Ισλαμικού Κράτους» ανάρτησε στο Διαδίκτυο βίντεο στο

οποίο, μιλώντας στα εβραϊκά, απείλησε ότι «κανείς Εβραίος δεν θα μείνει ζωντανός στην Ιερουσαλήμ». Υπάρχει όμως και η εικόνα της ανθρωπιάς. Εβραίες και μουσουλμάνες γυναίκες στο Ισραήλ υπογράφουν εκκλήσεις για τον τερματισμό της αιματοχυσίας. Ισραηλινοί εστιάτορες προσφέρουν εκπτώσεις σε κοινές παρές Αράβων και Εβραίων, για να αποδείξουν ότι αυτά που ενώνουν είναι περισσότερα και ωφελιμότερα από εκείνα που διχάζουν, ενώ ο Σιμόν Πέρες καλεί ραββίνους, ιμάμηδες και αρχηγούς χριστιανικών εκκλησιών να αποκηρύξουν τη βία ως τακτική που είναι αντίθετη στις αρχές των μονοθεϊστικών θρησκειών.

Ταυτόχρονα, το Ισραήλ και ο παγκόσμιος εβραϊσμός δέχονται επίθεση στο διπλωματικό μέτωπο. Εξι αραβικά κράτη – η Αλγερία, η Αίγυπτος, το Κουβέιτ, το Μαρόκο, η Τυνησία και τα Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα – καταθέτουν στην UNESCO σχέδιο απόφασης, σύμφωνα με το οποίο

ο ιερότερος τόπος των Εβραίων, το Τείχος των Δακρύων, είναι τμήμα του Τεμένους Αλ Ακτσά. Τελικά, διαγράφεται από το κείμενο η συγκεκριμένη πρόταση, η οποία στηρίζεται στην ασύστολη παραχάραξη της ιστορίας, ενώ ταυτόχρονα ενθαρρύνει το θρησκευτικό πάθος των ισλαμιστών εναντίον των Εβραίων και του Ισραήλ. Πώς το πνεύμα λοιπόν «των δύο κρατών για δύο λαούς» συμβιβάζεται με την πρακτική των μαχαιριών και της τρομοκρατίας; Μόνο οι Παλαιστίνιοι έχουν ευθύνη; Οχι, ευθύνη έχουν και κάποιοι ακραίοι Ισραηλिनοί πολιτικοί, όπως ο υπουργός Γεωργίας Ούρι Αριέλ, ο οποίος υποστήριξε ότι πάνω στην πλατεία των Τεμένων, θα πρέπει να κτιστεί ο 3ος ναός του Σολομώντα! Ο Νετανιάχου δηλώνει και πάλι ότι θα διαφυλάξει το status quo, «οι μουσουλμάνοι προσεύχονται, οι πιστοί των άλλων θρησκειών επισκέπτονται τον λόφο», απομονώνοντας τις ακραίες φωνές κάποιων υπουργών του. Η λύση δεν είναι εύκολη. Η συνεχής αιματοχυσία ενισχύει τελικά τους ακραίους. Αλλά η αιματοχυσία αυτή δεν μπορεί να σταματήσει παρά μόνο μέσω μιας πολιτικής συμφωνίας, με την επίτευξη μιας δίκαιης και διαρκούς ειρήνης, που θα προβλέπει τη δημιουργία ενός ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους για τους Παλαιστίνιους και θα διασφαλίζει την ύπαρξη του κράτους του Ισραήλ σε ασφαλή σύνορα.

Όπως είπε ο γνωστός Ισραηλινός συγγραφέας Άμος Οζ, «στο ίδιο σπίτι δεν μπορούμε να είμαστε συγκάτοικοι, ας φροντίσουμε να έχει ο καθένας το δικό του σπίτι και να δημιουργήσουμε μια ήρεμη γειτονιά».

ΒΙΚΤΩΡ ΙΣΑΑΚ ΕΛΙΕΖΕΡ

Δημοσιογράφος και ανταποκριτής της εφημερίδας *Yediot Achronot* στην Ελλάδα
Αθήνα
